

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 55527/6

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב ישראל שחור, הרב דניאל כ"ץ, הרב נפתלי הייזלר

(ע"י ב"כ עו"ד יעקב חנגל)

המבקש: פלוני

(ע"י ב"כ עו"ד ירדנה אסייג-בן
שלום)

נגד
המשיבה: פלונית

הנדון: ביטול הסכם שאושר בבית הדין עקב גילוי מעשה רמיה שהובילו לכריתתו

החלטה

בפני בית הדין סיכומי הצדדים. הצדדים גרושים והתביעה הנוכחית עוסקת בתוקפו של הסכם הגירושין. בית הדין קיבל עדים והצדדים טענו ונחקרו.

ההסכם המדובר אושר לאחר שהצדדים הופיעו בבית הדין בכ"ו אלול ה'תשע"ח (6/9/18) כאשר האישה הציגה את עצמה שהיא כביכול בהריון מאדם זר [ד], בית הדין ערך לצדדים גט מהרש"ם בדחיפות. ובנוסף אישר את ההסכם כדלהלן:

הסכם

בין [ר]

לבין [ח]

....

הוסכם בין הצדדים

דירה נשארת אצל הבעל וילדים במפורט להלן ואין לאשה [ח] שום תביעה כספית בעבור הדירה.

מוסכם על הצדדים שהילדים נשארים ברשותו של הבעל [ר] ובאחריותו לדאוג לכל צרכי הילדים הגשמיים והרוחניים.

חובות המשותפים לבני הזוג יחולו על שניהם עד לרגע הסכם זה, רשויות, בנק, עירייה והוצל"פ.

האישה [ח] מוותרת על כל תביעה כספית מזונות מגורים שלטענתה היא מסודרת

...

...

על זאת באנו על החתום:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

[ח]

חתימה

[ר]

חתימה

טענות האישה

בהסכם המצורף נקבע שהדירה תעבור בשלמותה לאיש, לטענתה מקור הכספים לדירה היה בפיצויים שהאישה קיבלה על תאונת דרכים ועל כן הדירה הייתה רשומה כולה על שמה, ההעברה נעשתה בכפיה ובתחבולה מצד האיש. על כן היא מבקשת לבטל את העברת הדירה לאיש.

האישה מתארת מסכת חיים קשה לדבריה הבעל אילץ אותה לחיות עם גברים אחרים, אנס אותה בעצמו, נהג כלפיה באלימות, ולבסוף גם אילץ אותה לשקר לבית הדין ולהציג את עצמה כאשה בהריון מגבר אחר בכדי להוציא גט במהירות, ולקבל את הדירה שנקנתה מכספי הפיצויים שלה.

לטענתה, מצבה הקשה של האישה עלה מן העדות בבית הדין של העובדת הסוציאלית הגב' [א] וכן מצורפת הצהרת הרב [פ] שטיפל באשה לאחר הגירושין.

בנוסף הרב [ח] שערך את ההסכם העיד שלא היה לו כל מגע עם האישה, והוא יצא מתוך הנחה שהיא זינתה ונאסרה על בעלה כפי שלאחר מכן סבר גם בית הדין.

האישה עשתה בדיקת פוליגרף מטעם עצמה, ויצאה דוברת אמת, האיש לא הסכים להיבדק. על כן ברור שכל ההסכם לא נעשה ביושר כי אם ברמאות ומתוך לחץ חזק על האישה שנרדפה על ידי האיש ונסה על חייה, ותוך כדי הערמה על הרבנים שערכו את ההסכם ועל בית הדין.

בפרוטוקול הדיון לאישור ההסכם, מופיע שבית הדין שאל אותה מדוע היא משאירה את הדירה לאיש והיא ענתה שזה עבור הילדים שמתגוררים אתו, אך באמת אין זה מצדיק העברת הדירה לאיש, די בכך שהיא תאפשר לו לגור בדירה עד שהילדים יגדלו. הסיבה האמיתית הייתה הפחד שלה מהאיש.

העיכוב בהגשת בקשתה של האישה נבע מכך שהייתה זקוקה לשיקום ולהתאוששות מחיי הנישואין.

טענות האיש

האיש טוען שהאישה הפנתה עורף לגיור שעברה ולקבלת המצוות, והותירה את האיש לגדל ארבעה ילדים לבד כאשר היא מנתקת איתם קשר לחלוטין.

כל הטענות כנגדו מוכחות ולא היו מעולם.

הוא לא צריך לעבור בדיקת פוליגרף, חובת ההוכחה עליה.

לעניין ההיריון המדומה, הוא באמת האמין שהיא בהריון מגבר אחר, והיא זו שרימתה אותו.

לגבי ההוכחות, לדבריו העובדת הסוציאלית הגזימה בעדותה. במשך כל השנים לא הוגשה תלונה במשטרה וגם לא נעשה כל טיפול, כאשר לכאורה הדבר התבקש במשפחה כזו.

הרב [פ] לא העיד בבית הדין ואין להתייחס לדבריו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הרב [ח] העיד את האמת שהכנת ההסכם הייתה על בסיס דבריה של האישה שהיא נאסרה על בעלה, ונעשתה בכל הרצינות ולאחר שווידא עם בית החולים מעיני הישועה שהאישה כשירה מבחינה פסיכיאטרית.

דיון והכרעה

התשתית ההלכתית. באופן עקרוני הסכם שמוגש לבית הדין על ידי הצדדים נבחן על ידי הדיינים ואושר, ניתן לביטול רק במקרה שבו הוכח שהייתה עוולה קיצונית והעלמת פרטים הדבר מאפשר ביטול ההסכם.

במקרה דנן יש בהחלט דבר חריג בהסכם בו האישה מעבירה לאיש בשלמות דירה שרשומה על שמה, ואפשר שעל פי חוק אף אינה עומדת לחלוקה אם אכן הכספים לרכישתה הגיעו מפיוצויים.

כמו כן בוודאי במהלך אישור ההסכם נערכה תרמית כלפי בית הדין והאישה הוצגה כמי שבהריון על כל המשתמע ובפועל היא לא הייתה בהריון. אמנם הצדדים נחלקים מי ניהל את התרמית האם האישה רימתה את כולם כולל את האיש, או שהאיש הוא ניהל את התחבולה מתוך מטרה להעביר את הדירה על שמו לאחר שהוא מציג את האישה כמי שמזנה עם אחרים.

עוד עובדה שאין חולק עליה שהאישה אינה בקו הבריאות ועברה תאונה קשה מלפני מספר שנים שגרמה לפגיעה קשה באישה ובבריאותה בהרבה תחומים.

לאחר העיון בחקירות ובעדויות בית הדין מוצא שאכן התמונה קשה ומורכבת.

העובדת הסוציאלית [א] העידה באופן ברור שמדובר באחד המקרים הקשים בהם היא נתקלה ובלשונה:

קודם כל אנחנו כן מנוסים, אני כבר 21 שנה במרכז למניעת אלימות. היה לי קשה מאד ולכולם היה לנו קשה זוכרים את [ח], היה לנו המון מקרים ואחד המקרים שאני זוכרת התרשמתי מהפחד שלה ושהיא לא יכלה לחזור והייתה מפחדת היא דיברה גם על איומים של הבעל וגם על ההתייחסות של הילדים היה שם ילד בן 20 שנתן לה מכה מלפני כן ואני אח"כ גם הייתי נוכחת. כי התקשרתי וראיתי איך היא באה עם המזוודה ושמה היה כל העולם שלה ולא ידעה לאן ללכת אבודה ומפוחדת ומאוימת והכי קשה היה נפשית שהיא לא רואה דרך לחזור לבית.

עדותה של העובדת הסוציאלית מלאה בפרטים רבים נוספים שלא נעתיק אותם, אך הם מציגים מקרה קיצוני ויוצא דופן.

אכן יש מקום לדון בכשרותה לעדות, אך מדובר במקרה זה בחוות דעת של בעלת מקצוע שעליו נאמר "חזקה על אומן דלא מרע אומנותיה", ולא בעדות רגילה.

לפחות ראויים הדברים לשמש כיסוד לאומדנה ורגלים לדבר בוודאי יש כאן. ברור גם שאם בית הדין שאישר את ההסכם היה יודע שיש חוות דעת כזאת של עובדת סוציאלית על המצב שביני בני הזוג היה שוקל ובוחר את ההסכם באופן שונה לחלוטין.

גם בחקירות הועלו פרטים המציגים את המקרה כמקרה חריג ביותר, הטענות שהועלו אינן מצויות ומפני הכבוד לא נפרטן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

גם הרב שהכין את ההסכם לא היה מעורה בפרטי הדברים וכן הוא מסר בעדותו שהוא הוטעה לחשוב שיש לאשה הריון מאיש זר.

כל הדברים האלו, הן הטענות החמורות והמורכבות של מקרה זה, והן התרמית של ההיריון מאיש זר, גרמו מצד אחד ליצירת הסכם מוטה באופן משמעותי לטובת האיש, על ידי הרבנים עורכי ההסכם, וגם לא עמדו כלל לפני בית הדין שאישר את ההסכם ושרומה על ידי הצדדים על הריון מדומה עד כדי עריכת גט מהרש"ם. מבלי להיכנס לשאלה מי הרמאי ומי היוזם והרוח החיה בכל העניין, הרי שבוודאי האיש נמצא הצד המורווח מכל התהליך.

לנוכח זאת בית קובע שבמקרה כזה בו ההסכם הושג ברמאות הוא בטל ומבוטל.

על הצדדים לפתוח תיקים מתאימים לצורך בירור מחדש של כל הסוגיות שבהסכם.

ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים ושל המעורבים בדבר.

ניתן ביום כ"ג בשבט התשפ"ב (25/01/2022).

הרב נפתלי הייזלר

הרב דניאל כ"ץ

הרב ישראל שחור

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה